

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

WYROK ZAOCZNY WOBEC R. W.

Dnia 25 sierpnia 2014 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie w II Wydziale Karnym

w składzie:

Przewodniczący: SSR Lucyna Brzoskowska,

Protokolant : st. sekr. Mariola Pietrzykowska,

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Olsztynie – Piotra Bialika,

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 16 czerwca 2014r., 25 sierpnia 2014r.,

sprawy:

1. **P. P.**, córki J. i A. z domu H., urodz. (...) w O.,

2. **R. W.**,

syna R. i W. z domu W., urodz. (...) w O.,

oskarżonych o to, że:

1. w okresie od 30 stycznia 2014 roku do 31 stycznia 2014 roku w O., przy ul. (...) w salonie (...) działając wspólnie i w porozumieniu oraz z M. D. (1), dokonali kradzieży z włamaniem do jednego automatu do gier w ten sposób, że przy pomocy metalowego klucza wyłamali zamki a następnie z wnętrza maszyny dokonali zaboru w celu przywłaszczenia pieniędzy w kwocie nie mniejszej niż 333,33zł działając na szkodę D. D.,

tj. o przestępstwo z art. 279§1k.k.

a nadto P. P.:

2. w okresie od stycznia 2014 roku do 31 stycznia 2014 roku w O. przy ul. (...) w salonie (...) działając wspólnie i w porozumieniu z M. D. (1) w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru dokonała kradzieży z włamaniem do dwóch automatów do gier w ten sposób, że przy pomocy metalowego klucza wyłamała zamki a następnie z wnętrza maszyny dokonała zaboru w celu przywłaszczenia pieniędzy w kwocie nie mniej niż 666,66zł działając na szkodę D. D.,

tj. o przestępstwo z art. 279§1k.k. w zw. z art. 12k.k.

orzeka:

I. oskarżoną **P. P.** uznaje za winną popełnienia zarzucanych jej czynów z tym ustaleniem, że dopuściła się ich z inną ustalaną osobą i za to:

- za czyn z punktu I aktu oskarżenia na mocy art. 279 §1k.k. skazuje ja na karę 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności oraz na mocy art. 33§2k.k. orzeka grzywnę w wysokości 20 (dwudziestu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na 20 (dwadzieścia złotych) ,

- za czyn z punktu II aktu oskarżenia na mocy art. 279 §1k.k. w zw. z art. 12k.k. skazuje ja, zaś na mocy art. 279 §1 k.k. wymierza karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz na mocy art. 33§2k.k. orzeka grzywnę w wysokości 20 (dwudziestu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na 20 (dwadzieścia złotych) ,

II. oskarżonego **R. W.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z punktu I aktu oskarżenia, z tym ustaleniem, iż dopuścił się go z inną ustaloną osobą, i za to na mocy art. 279§1k.k. skazuje go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz na mocy art. 33§2k.k. orzeka grzywnę w wysokości 30 (trzydziestu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na 20 (dwadzieścia) złotych,

III. na podstawie art. 85k.k., art. 86§1 i 2k.k. w miejsce wymierzonych wobec oskarżonej P. P. jednostkowych kar pozbawienia wolności i grzywnien, wymierza karę łączną 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w wysokości 30 (trzydziestu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na 20 (dwadzieścia) złotych,

IV. na podstawie art. 69§1 i 2k.k., art. 70§2k.k., art. 73§2k.k wykonanie orzeczonej wobec oskarżonej P. P. kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby 4 (czterech) lat oraz oddaje ją pod dozór kuratora,

V. na podstawie art. 69§1 i 2k.k., art. 70§1 pkt 1k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego R. W. kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby 2 (dwóch) lat,

VI. na podstawie art. 46 §1 k.k. orzeka wobec oskarżonej P. P. obowiązek naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego D. D. w części w łącznej kwocie 444,44zł,

VII. na podstawie art. 46 §1 k.k. orzeka wobec oskarżonego R. W. obowiązek naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego D. D. w części w kwocie 111,11zł,

VIII. na podstawie art. 624 §k.p.k. zwalnia oskarżonych z ponoszenia kosztów sądowych na rzecz Skarbu Państwa w całości.

Sygn. akt II K 395/14

UZASADNIENIE

W dniu 30 stycznia 2014 r. P. P. udała się do salonu (...) znajdującego się w O. przy ulicy (...), którego właścicielem był D. D.. Pracownik salonu zaproponował wymienionej włamanie się do automatów do gry znajdujących się w przedmiotowym salonie. Mężczyzna opuścił rolety okien w pomieszczeniu, zamknął drzwi i przy pomocy metalowego klucza wyłamał zamki w dwóch automatach. Z wnętrza, wymienieni zabrali pieniądze w kwocie niemniejszej niż 666,66 zł. Po wyjściu, podzielili się pieniędzmi. Wsiedli do taksówki.

Oskarżona P. P. i wymieniony pracownik salonu gier, jadąc ul. (...), spotkali R. W., który dosiadł się do nich. Pracownik salonu gier zaproponował powrót do salonu, aby włamać się do trzeciego automatu. We troje, wrócili do salonu gier. Pracownik salonu, przy pomocy metalowego klucza wyłamał zamek w automacie do gry. Z wnętrza zabrali pieniądze, w kwocie nie mniejszej niż 333,33 zł. Po wyjściu z salonu podzielili się pieniędzmi po równo, a następnie pojechali taksówką do hotelu. Przeznaczili uzyskane pieniądze na nocleg w hotelu i alkohol.

Zdarzenie zostało ujawnione w dniu 31 stycznia 2014 r. przez właściciela, D. D., który przyjechał tego dnia do salonu. Jego pracownik telefonicznie opisał zdarzenie i wskazał osoby w nim uczestniczące.

(dowody: zeznania pokrzywdzonego D. D. k. 4-6, 69v, protokół oględzin k. 10-11, wyjaśnienia P. P. k. 35, k. 39, k. 73, k. 130v-131, wyjaśnienia R. W. k. 51, k. 77)

P. P. oraz R. W. są osobami niekaranymi.

(dowód: karta karna k. 40, k. 53)

P. P. w toku postępowania konsekwentnie przyznawała się do popełnienia zarzucanego jej czynu. W postępowaniu przygotowawczym złożyła wyjaśnienia, w których podała, że poszła wraz z R. W. do salonu (...) w O., gdzie pracownik M. D. (2) zaproponował, aby „otworzyć” automaty. W dalszej kolejności oskarżona podała, że wskazany mężczyzna kluczem otworzył automaty, uszkodzając je. Następnie, po wyjęciu pieniędzy udali się do hotelu, gdzie spędzili noc. (wyjaśnienia P. P. k. 35). Składając kolejne wyjaśnienia w postępowaniu przygotowawczym podtrzymała wcześniejsze wyjaśnienia uściślając, że zdarzenie miało dwuetapowy charakter. Podała, że na początku to ona sama poszła do salonu i z jego pracownikiem włamali się do dwóch automatów. Następnie, po wyjściu z salonu, w czasie kiedy jechali taksówką, spotkali R. W., który się do nich dosiadł. Wtedy pracownik salonu miał zaproponować powrót do salonu i „zrobienie” trzeciego automatu. Wskazała, że postąpili tak jak poprzednio, z tym, że do trzeciego automatu włamali się już we troje. (wyjaśnienia P. P. k. 39) Składając wyjaśnienia na rozprawie podała analogiczną wersję zdarzeń. Wskazała, że pracownik salonu wylamywał automaty, natomiast R. W. przypatrywał się temu. Podała, że nie wie ile było pieniędzy w automatach, gdyż pracownik salonu dzielił je pomiędzy nich. Podała, że R. W. także dostał swoją część. (wyjaśnienia P. P. k. 130v- 131)

R. W. w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wskazał, że w dniu 30 stycznia 2014 r. spotkał P. P. i innego mężczyznę, którzy jechali taksówką. Następnie dosiadł się do nich. Mężczyzna miał im zaproponować powrót do salonu gier w celu włamania się do kolejnego automatu. Podał, że po powrocie do salonu, wymieniony wylamał pokrywę automatu. Wskazał także, że widział, dwa inne automaty, które były już otwarte. Zaznaczył, że on i P. P. nie wylamywali żadnych automatów, tylko się przyglądali. To pracownik salonu wylamał pokrywę automatu. Podkreślił, że wszyscy wzięli te pieniądze, zamówili taksówkę i poszli do hotelu, gdzie spożywali alkohol (k.51). W dalszej kolejności podnosił, że był obecny na miejscu, wiedział co się tam dzieje, nie brał bezpośrednio udziału w otwieraniu automatów, przez co w jego ocenie nie powinien ponieść za to powyższe kary (k. 77).

Sąd zważył co następuje:

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonych przyznających się do winy, albowiem są wewnątrznie spójne, logiczne, korespondują ze sobą, a nadto zostały potwierdzone zeznaniami świadka pokrzywdzonego D. D.. Oskarżona P. P. w postępowaniu przygotowawczym w sposób szczegółowy opisała okoliczności zdarzenia, z uwzględnieniem roli i stopnia zaangażowania każdego z uczestników. Wskazała, na dwuetapowość zdarzenia. Podała, że kradzieży z włamaniem do dwóch automatów dokonała wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą, tj. pracownikiem salonu gier. Następnie, opisała jak jadąc taksówką do hotelu, spotkali oskarżonego R. W. i wspólnie postanowili powrócić do salonu, aby włamać się do trzeciego automatu. Sąd podzielił przedstawioną przez oskarżoną dwuetapowość zdarzenia, okoliczność ta została przedstawiona przez oskarżoną P. P. w sposób spójny i przekonujący, a nadto koresponduje bezpośrednio ze spójnymi wyjaśnieniami współoskarżonego R. W.. Oskarżony R. W. przyznał, że spotkał P. P., w czasie, kiedy jechali taksówką. Następnie wspólnie postanowili wrócić do salonu, aby włamać się do trzeciego automatu. Okoliczność wcześniejszego pobytu oskarżonej P. P. w salonie została uwiarygodniona wyjaśnieniami oskarżonego R. W., który podał, że w czasie, kiedy przyjechali do salonu gier, na miejscu widział dwa otworzone automaty.

Jako niewiarygodną, Sąd uznał wskazywaną przez oskarżonych kwotę zabranych pieniędzy z automatów. P. P. wskazywała, że z podziału otrzymała kwotę 200 zł. (k. 35). R. W. podał, że w automacie, do którego włamali się podczas drugiego pobytu w salonie była kwotą zaledwie 60 zł. (k. 51). W ocenie Sądu te kwoty są niewiarygodne i nie odzwierciedlają faktycznej sumy, która była w automatach. W tym zakresie Sąd dał wiarę zeznaniom pokrzywdzonego

D. D., który wprawdzie nie był w stanie podać dokładnej kwoty, która znajdowała się w automatach, wskazał jednak, że kilka dni przed zdarzeniem napełnił automaty kwotą 1000 złotych. Po tym fakcie automaty były czynne, do lokalu przychodzili klienci, którzy grali na automatach i wrzucali do nich pieniądze. Logicznym następstwem musi być uznanie, że po kilku dniach „pracy” automatów, znajdowała się w nich kwota co najmniej 1 000 złotych. Zasady prawidłowego rozumowania w zakresie mechanizmu działania takich automatów pozwalają na przyjęcie, że znajdowała się tam kwota wyższa, jednak z uwagi na brak możliwości uzyskania konkretnego wyniku należało przyjąć, w opisie czynu, że łącznie kwota ta nie była niższa niż 1 000 złotych. W braku możliwości jednoznacznego ustalenia proporcji pieniędzy w danym automacie, Sąd przyjął, że zostały one napełnione równo, a więc w każdym z nich znajdowała się kwota co najmniej 333,33 zł.

Sąd dał wiarę zeznaniom pokrzywdzonego D. D. w całości. Opisał on szczegółowo moment ujawnienia zdarzenia i zniszczeń w salonie. Opisał rozmowę telefoniczną przeprowadzoną z pracownikiem salonu, w trakcie której wymieniony miał przyznać się do wzięcia udziału w zdarzeniu i wskazać inne uczestniczące w nim osoby. Zeznania świadka nie były w trakcie postępowania kwestionowane, są zbieżne z wyjaśnieniami oskarżonych P. P. oraz R. W. i w konsekwencji Sąd przyznał im walor wiarygodności.

Odnosząc się do stanowiska oskarżonego R. W., który postulował, że jego rola w zdarzeniu ograniczała się do obserwacji pracownika salonu gier, który wylał zamek w automacie do gry stanowczo podkreślić należy, że wbrew twierdzeniom, nie był on jedynie świadkiem zdarzenia i wbrew jego stanowisku brał w nim czynny udział. Oskarżony już w taksówce dowiedział się, gdzie mają jechać i w jakim celu. Bezwzględnie był świadomy tego, co razem, działając wspólnie i w porozumieniu próbują zrobić. Podkreślić należy, że oskarżony otrzymał swoją część pieniędzy z automatu, które następnie z pozostałymi współsprawcami przeznaczyli na pobyt w hotelu i alkohol.

Mając powyższe na uwadze stwierdzić należy, że wina oskarżonych nie budzi wątpliwości i polega na tym, że:

W okresie od 30 stycznia 2014 r. do 31 stycznia 2014 r. w O., przy ul. (...) w salonie (...), działając wspólnie i w porozumieniu oraz z inną ustaloną osobą dokonali kradzieży z włamaniem do jednego automatu do gier w ten sposób, że przy pomocy metalowego klucza wylamali zamki a następnie z wnętrza maszyny dokonali zaboru w celu przywłaszczenia pieniędzy w kwocie nie mniejszej niż 333,33 zł, działając na szkodę D. D., czym wypełnili znamiona przestępstwa kradzieży z włamaniem opisanego w art. 279 § 1 kk

A nadto P. P.:

W okresie od 30 stycznia 2014 r. do 31 stycznia 2014 roku w O. przy ul. (...) w salonie (...), działając wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą, dokonała kradzieży z włamaniem do dwóch automatów do gier w ten sposób, że przy pomocy metalowego klucza wylała zamki a następnie z wnętrza maszyny dokonała zaboru w celu przywłaszczenia pieniędzy w kwocie nie mniej niż 666,66 zł, działając na szkodę D. D.. Czyn ten wypełnił znamiona przestępstwa z włamaniem z art. 279 § 1 kk. Dokonanie wskazanego czynu miało miejsce w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru tj. w warunkach czynu ciągłego z art. 12 kk.

Kwalifikacja prawna przypisanych oskarżonym czynów nie budzi wątpliwości. Podkreślić należy, że oskarżonym zarzucono działanie wspólnie i w porozumieniu. Konstrukcja współsprawstwa polega na wspólnym wykonaniu czynu zabronionego przez co najmniej dwie osoby pozostające w porozumieniu (W., Współsprawstwo..., s. 8 i n.; L., Odpowiedzialność..., s. 41 i n.). Zasadnicze znaczenie dla wykładni przepisu o współsprawstwie ma pojęcie porozumienia. Winno ono obejmować realizację całości ustawowych znamion czynu zabronionego (Marek, Komentarz, s. 71; wyrok SN z dnia 22 listopada 1971 r., Rw 1202/71, OSNKW 1972, nr 3, poz. 54). Porozumienie może mieć charakter wyraźny lub domniemany (wyrok SA w Łodzi z dnia 11 października 2000 r., II AKA 120/00, Prok. i Pr.-wkl. 2001, nr 5, poz. 26). Za chybiony należy w tym kontekście uznać zarzut R. W., który utrzymywał, że w popełnieniu czynu zabronionego nie uczestniczył osobiście. Wskazywał, że on i P. P. jedynie przyglądali się jak pracownik salonu wylał kluczem zabezpieczenie automatów. Podkreślić należy, że wcześniej weszli w porozumienie. Włamanie do automatów było zaplanowane. Oskarżeni wiedzieli co robi pracownik salonu i dlaczego. Co więcej, podzielili się wspólnie pieniędzmi zabranymi z automatów, które przeznaczyli na alkohol i pobyt w

hotelu. Powyższe okoliczność, a przede wszystkim wejście w porozumienie od momentu zaplanowania popełnienia przestępstwa, aż do momentu wykorzystania uzyskanych w jego wyniku pieniędzy wskazuje, że należy oskarżonym w zakresie popełnienia zarzucanych im czynów przypisać działanie wspólnie i w porozumieniu.

Wymierzając karę oskarżonym Sąd miał na uwadze całokształt okoliczności zarówno łagodzących jak i obciążających, w szczególności stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez nich czynów i stopień winy.

Określając wysokość kary Sąd uwzględnił również cele zapobiegawcze i wychowawcze kary w stosunku do sprawców, a ponadto potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Stopień społecznej szkodliwości zarzucanych im czynów z art. 279 § 1 kk ocenić należy jako znaczny. Za taką oceną przemawia przede wszystkim sposób ich dokonania a mianowicie zaplanowany i konsekwentnie zrealizowany zamiar sprawców, nastawionych na uzyskanie łatwego i szybkiego dostępu do cudzej własności w postaci pieniędzy znajdujących się w automatach, które następnie mieli zamiar przeznaczyć na rozrywkę, nocleg w hotelu, przejazd taksówką i alkohol. Podkreślić należy, że oskarżona P. P. po popełnieniu pierwszego chronologicznie czynu zabronionego i włamaniu do dwóch automatów działając wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą, w czasie jazdy taksówką zdecydowała się wrócić i włamać jeszcze do trzeciego automatu do gry. Niewątpliwie okolicznościami obciążającymi jest relatywnie wysoka kwota zabranych pieniędzy, której wysokość tu należy podkreślić nie zależała od oskarżonych. Objęli oni zamiarem zaboru całą kwotę znajdującą się w automatach niezależnie do jej kwoty.

Wymierzając oskarżonemu R. W. karę pozbawienia wolności Sąd jako okoliczności obciążające wziął pod uwagę przede wszystkim rodzaj naruszonego dobra prawnego jakie swoim bezprawnym działaniem godził - jak własność i jej nienaruszalność. Wskazać należy, iż dokonując przypisanego mu czynu oskarżony działał z zamiarem bezpośrednim ukierunkowanym na osiągnięcie korzyści majątkowej, działanie z niskich pobudek dla osiągnięcia korzyści majątkowej, sposób działania – wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami.

Podobnie wymierzając oskarżonej P. P. karę pozbawienia wolności Sąd jako okoliczności obciążające wziął pod uwagę przede wszystkim rodzaj naruszonego dobra prawnego jakie swoim bezprawnym działaniem godził - jak własność i jej nienaruszalność. Podkreślić należy, iż dokonując przypisanych jej czynów oskarżona działała z zamiarem bezpośrednim ukierunkowanym na osiągnięcie korzyści majątkowej, działanie z niskich pobudek dla osiągnięcia korzyści majątkowej, sposób działania wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, wielość czynów zabronionych.

Jako okoliczność łagodzącą należy uwzględnić jedynie dotychczasową niekaralność oskarżonych, a także fakt przyznania się do winy.

Uwzględniając powyższe okoliczności, Sąd wymierzył oskarżonej P. P. za czyn z punktu I a/o karę jednostkową 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności oraz uwzględniając fakt, że czynu dopuściła się w celu osiągnięcia korzyści majątkowej Sąd wymierzył oskarżonej karę grzywny w wysokości 20 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 20 zł.

Za czyn z punktu II a/o Sąd wymierzył oskarżonej karę 1 roku pozbawienia wolności. A nadto, na podstawie art. 33 § 2 kk orzeczono karę grzywny w wysokości 20 stawek dziennych, przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 20 złotych.

Za adekwatną reakcją karno – prawną na popełniony przez R. W. czyn Sąd uznał za słuszną i celową karę 1 roku pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 2 kk karę grzywny w wysokości 30 stawek dziennych, przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 20 złotych.

Uwzględniając powyższe okoliczności w ocenie Sądu wskazane kary jednostkowe orzeczone wobec oskarżonych są adekwatne do wagi czynów, osób sprawców i w kontekście okoliczności popełnienia zarzucanych im czynów nie noszą cech rażącej łagodności ani surowości a także spełnią cele ogólnie – i indywidualnoprzewencyjne. W celu uświadomienia oskarżonym nieopłacalność tego rodzaju przestępstw i aby spowodować realną dolegliwość kary Sąd

orzekł wobec oskarżonych kary grzywnien, których wysokość odzwierciedla wagę przypisanych im czynów, a wysokość stawki dziennej jest adekwatna do sytuacji materialnej i możliwości zarobkowych oskarżonych.

Mając na uwadze związek czasowy i przedmiotowy pomiędzy popełnieniem przez oskarżoną P. P. zarzucanych jej czynów, Sąd w miejsce wymierzonych kar pozbawienia wolności i grzywnien, wymierzył karę łączną 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w wysokości 30 stawek dziennych, przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 20 złotych.

W ocenie Sądu, warunki i właściwości osobiste oskarżonych, którzy są osobami niekaranymi, uzasadniają warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności i wskazują na pozytywną prognozę kryminologiczną względem oskarżonych. Mając powyższe okoliczności osobiste dotyczące sprawców, w stosunku do R. W. Sąd warunkowo zawiesił oskarżonemu wykonanie kary na okres 2 lat tytułem próby. W ocenie Sądu, sytuacją oskarżonej, która jest młodocianym sprawcą przestępstwa umyślnego, zachodzi konieczność określenia okresu próby w wyższym wymiarze tj. 4 lat. Wobec oskarżonej Sąd orzekł obligatoryjny dozór kuratora.

Ponadto, Sąd na podstawie art. 46 § 1 kk zobowiązał oskarżonych do częściowego naprawienia szkody zgodnie z udziałem w popełnieniu zarzucanych im czynów.

Uwzględniając sytuację majątkową i ekonomiczną, Sąd zwolnił oskarżonych od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych w całości.